

Odin asks you to be strategic, be wise, be frenzied, to attack head on, to wander the unknown, to kill chaos, and to embrace glorious death as beautiful rebirth. As the tree dies and is replanted, the old men die as the fair young ones replace them, the world will do the same.

Wisdom is a woman and loves only a warrior. Frigg is Wisdom, and Odin is the warrior. Grímnismál (Poetic Edda, stanza 20), Gylfaginning (Prose Edda, ch. 49)

Sex is the most intimate and intense aspect in one part of life as a battle is the most intense and intimate in another. In cases you penetrate and are penetrated, only one is making life and the other taking it.

Draupne (*Draupnir*, *Drypner*) er i den [norrøne mytologien](#) ringen til [Odin](#). Ringen er smidd av dvergen Sindre og hans bror Brokk. Hver niende natt drypper den åtte like praktfulle ringer.

Hanging himself on Yggdrasil knots him to the tree of binding, the tree which gives fruit of health and beauty and seeds of all good things. It's another form of glorious death. It is about dying *well*, dying in a way that serves a higher purpose. Whether it is the warrior who meets his end with courage, or the seeker who sacrifices comfort for knowledge, the act of giving oneself fully to something beyond the self is what makes the death meaningful.

Ragnarok is not good, but facing it bravely and without ever giving up is good. The gods know they will fall. They know the battle is unwinnable. And yet, they do not falter, they do not surrender, and they do not despair. They fight anyway, because that is what must be done.

This is the heart of Odin's wisdom—not the promise of an easy victory or eternal preservation, but the acceptance of fate with unyielding resolve. The world will end, but how one meets that end defines everything. It is not about *winning*, but about *standing*, about fighting without hope and without fear, because to do otherwise is to betray what one is.

The difference between this Germanic way and the Christian way is that Christ does it as a loving act for the weak, whereas the gods are heroic for their being.

Odin's wisdom is tied to life *as it is*. It doesn't reject the world—it embraces it fully, with all its struggles, its beauty, its dangers, and its cycles. There is no longing for a distant paradise or an escape from suffering. Instead, suffering itself becomes a tool for transformation. The world-tree, Yggdrasil, isn't something to leave behind—it's something to *understand*, to *climb*, to *bind yourself to*. Everything is connected; this reality is *it*. Even Valhalla is filled to the brim with pain and suffering together with the most energizing food, as preparation for the most glorious battle.

That's what makes Odin's way so *energizing*. It asks, *How will you meet your end? Will you live deeply, fully, bravely?* A slow, fearful death is the only real failure. Strength, beauty, wisdom, action—these are not distractions from the spiritual path; they *are* the path.

Odin's wisdom is about understanding the web of fate (Wyrd). He does not control everything, but he can see how things are woven together and adjust accordingly.

Odin's way is about becoming **alive**, burning with **wisdom, strength, and courage**. His fire fills a person with **frenzy**, with a relentless will to seek, to fight, to grow

Det er også sann at Odin dreper kongen som er Ymir, som så sine sønner dreper Odin, som så gjør at de neste dukker opp osv. Kanskje det er en sirkel her? Maybe...

Greatest Realization

True loss is not in death or battle, but in becoming nothing. To exist is to fight, to burn, to know one exists.

What They Feared Most

Not death, not suffering, but forgetting—fading so completely that even one's own soul does not know itself.

What Changed in Their Thinking

Strength is not only about standing against fate, but about recognizing one's own existence. A warrior who does not fight is already lost.

Lingering Question

If a soul neither stands nor falls, if it neither remembers nor is remembered, does it still exist at all?

"Tre må bli hugget i vinden"

How Horses Save Humans From Snakebites: <https://www.youtube.com/watch?v=7ziWrneMYss>

Maybe sex is supposed to be an accomplishment? Maybe you violate the spirit of sexuality itself when it's not an accomplishment? You certainly do that if you rape!

<https://skaldic.org>

På høyden skrevet som instruksjoner.

Før begynnelsen, som en, dog ingen og alt, tingheten i ett under moduset av det upønskelige, utenkelige, utellbare, umålbare, og uforestillbare ble Gapet brakt opp. Brakt opp betyr at den nå fantes. Dette lydløse gjespet er kalt Åpningens Musikk. Med Gapet begynte eksistens, for det var det første til å være noe; et rent spørsmål. Gapet inneholder potensialet for hva som helst, men mangler alt i seg selv. Om du forstår dette, forstår du det ikke, for ikke en gang de viseste guder kan virkelig si de skjønner. Hvem kan si når dette skjedde? Hvem kan si de var vitne til åpningen? Gudene kom senere, etter isen smeltet.

Stille storm midt i gapet.

Vevet til av potensialvevet i Gapet.

De tre grunnleggende byggestoff. Tre kilder.

Awe=Undre? Overveldende undring? Dypundring?

Kanskje heller iskilde, som tyter ut, motsatt enn flamme, smelter og blir flytende, så fordamper. Damp blir til liv.

Jotner er ikke onde nødvendigvis. De er bare mer knytt til det mest grunnleggende. Solen er ei jotne, ildjotne faktisk, samme med Månen. Jord er datter av Natt som begge er jotner (siden frøet til Jord er Ymirs kropp bare knyttet med Odins magi)

Dukket opp samtidig, for de krever hverandre, men er likevel separat.

Vann, som alt er laget av. En annen, mer realisert form for spørsmål. Selve kroppen.

Ild, som gir alt liv, sjel og bevegelse. Ild gir svar på spørsmål ved å belyse. Gjør at alt som er laget finnes. Øynene, pusten og bevisstheten til virkeligheten.

Skjebne, som sier hva som skal til slutt skje med alt. Risser ned hvor elven går.

Senere de tre som kommer av disse er egg, melk og fødere.

Så kommer jord, hav og sol.

Herifra gror det Hellige Asketre. Hjertet til gudene. Som fiendene av gudene ønsker å hogge ned, brenne ned, spise vekk, og gnage røtnene av. Frø fra gjør Jord grønn, som Sola (og Sif?) hjelper gro. Som er hvor Idunna plukker hennes gyldne epler.

Står midt i byen av gull, som er omringet av den grønneste mark.

Treet inneholder endeløs hvit og gylden honning, som fra greinene faller det honningdugg som biene deler med oss.

Irmisul binder himmel og jord. En dør (duir = er keltisk og betyr eik) inn i andre verdener.

Så drypper det sevje av Treet i form av kjærlighet, mann og kvinne, (+5 ting) og varmt blod.

Honning er ekstase. Aroma er dypstorhet. Å se treet er å forelske seg. Å takke bondet er å stå trygt. Å se det gode er å bli overveldet av vakkerheten.

"Who truly knows, and who can declare it?

Whence it was born, and whence came this creation?

The gods came later, after this world's creation.

Who then knows whence it has arisen?"

(RV 10.129.6–7)

Alt var ingenting og av ord som ikke kan ytres.

Alt var hverken ikke-værende eller værende.

Mer sort enn bekmørkt.

Den som ikke kan navngis skapte den Utenkelige, den Uforståelige og den Uforestillbare.

Med de formet de et vev av musikk.

Musikkens noter brakte frem tre være-kilder, tre elementer; ildkilden, vannkilden, tidskilden.

Vibrasjonspunkter i vevet førte inn kildene.

Så hvem kan si hvordan det kom til?

Hvem kan si hvorfor det skjedde?

Ikke en gang de viseste guder vet hva de rette spørsmål er.

Urd voks ut av nornekilden. (Selv om Karen Bek-Pedersen argumenterer at nornene har ingenting med tid å gjøre)

Først som løse tråder.

Så risset sammen.

Urd skrev ned Verande, som skrev ned Skuld.

De skrev at tre andre kilder skulle bli.

Ild, vann og melk.

Sør, nord og topp.

De kom så frem som frø i mold.

Gnisten fatna kaosmørket.

Ufyselig kaldt.

Vannet rant ut.

Frosset mye til.

Kua lå og venta.

Hun het Auðumbla.

Lå i dvale, lunken og alene.

Ilden var ren sjelenergi.

Surtr voks ut av kilden, såvidt med kropp da var bygget opp av ingenting annet enn flammens skygge.

Han tok kilden i sin hånd og formet den til et sverd.

"Darkness there was, at first concealed in darkness;
All this was an undifferentiated chaos.
That One, which came to be, enclosed in nothing,
Arose through the power of heat (tapas)."
(RV 10.129.3)

I nord var det vannkilden.
Og i gapet frosset vannet.
Men da ild kom fra sør bandt de seg sammen, ild og vann.
Ett gyldent egg av stein, en dam av eitervann og en mor ble til.

I steinen var noe rim fanget.
Rimen smelta om og i flammesteinen.
Smelta rim samlet seg i en dam i bunnen blandt all rimen.
Kua slikket på steinen for den var salt.
Noen slikkedråper falt ned til dammen og gav liv til den.
Braket frem Ymir.
Saltet og braket vekket jurene til kua.
Rant ut fire endeløse elver av melk.
Ymir slukte i seg og voks fort.
Buri kom gradvis frem or steinen.
Fagert gullhår.
Buri var av rent ferskvann, for kua hadde slikket vekk all salt og eiter.
Hadde knallblå øyner.
Han forsynte seg også av melk og voks fort.
Buri og Ymir red i lag og var gode brødre mens de voks opp.
Ymir begynte å svette han ynglet ei jotnemøy og jotnemann av hans kropp, under foten og under armene.
De fleste av ungene etter han husket ingen navnene på.
Da Buri ble forfinet spyttet Buri og Borr ble til av det.
På samme måte som Yggdrasil som korn til stort tre – vatnet av Audsumbla. Askefrø som Buris spytt.
Buri den som bærer sønnen, Borr den bårte sønn. (<https://skaldic.org/m.php?p=text&i=3187>)
Hans hår var av sølv og hans øyner var som hans far, dog ikke like skinnende som Buri sine.
Borr drakk melk.

Bestla representerer Gudenens Mor, Broen mellom jotnene og gudene. Arketypisk feminin velger og seducer.

Bestla var den mest forrykende jotnen, alle ville ha henne, men hun valgte ingen av de nettopp fordi hun visste hun kunne ha de. Faren hennes var sterk og passet på at ingen tok henne uten at hun ville det. Men at Borr var noen som hun ikke kunne ha, så ville hun ha han, hun valgte han fordi han ikke brydde seg, og fordi han var annerledes og fantastisk fager, så hun gjorde seg selv så ubegripelig magisk av forføreriskhet at hun fikk han til slutt. Så fikk de trillinger som var en kombinasjon av de to.

Huden hennes var blek og myk som bjørkebarken.

Hun danset gjennom kulden, og luften bar hennes duft, tung av natten, tung av løfter han ennå ikke forsto. Hennes stemme var en sang av frost og ild, som smeltet seg inn i ham, og da han lyttet, kunne

han ikke snu seg bort. Han var sterk, men hun var tålmodig. Han var fjellet, men hun var bølgen som kunne slite selv stein i stykker over tid.

Bestla så han med hennes svarte øyner.
Bestla var mer av kua. Spirituell versjon av kua.
Lokket på Borr.
Men Borr så ikke henne.
Hun gjorde seg fin.
Hennes far Boltorn hjalp henne med dette.
Han gav henne en drikk som gjorde at hun mista 3 av 4 hoder, men de forvandlet til 3 røde juveler formet som bær.
Da lokket hun Borr til seg.
Og Borr så at hun så han.
Og hun gav Borr juvelene.
Han batt de ved å sy hårstrå gjennom de og formet de som en ring, og gav den tilbake for Bestla å ha så lenge hun ville.
Hun tok den på med en gang og rosa den mye.
Sammen er de gjørme; blandet mellom eiterætt og ferskvanns spytt.
Hun satt seg på Borr, som om han var hennes hest.
Sammen fikk de Vilje, Ve og Óðin.

Jotnene bygde fantastiske verk.

Men så ble de for vandt til storheten sin.
Og det var om å gjøre å ha flest hoder.
Og ingen var gift med noen.
Og det var om å gjøre å ofre sine unger.
Og det var om å gjøre å lyge, slik at de virket feilløse.
Og det var om å gjøre å lytte til de dumme, og unngå de vise.
Og alle passet godt på setene sine.
Og holdt dørene sine låst.

(All encompassing embrace of the maternal`?)

Jotnene herjet og bråkte på Ymir. (Etter hvert vel? Før det var de giganter elns, starten av den første verden? Som Noah typ...)

Sola og Månen, og alle stjernene skein sørfra.

De var viltgående, ubevisste og ikke gitt mening (muligens? Kanskje de hørte til Muspellheim som "ildjotner"?)

Ymir ble også misunnelig på Buri at hans unger ikke bråkte.

Ymir begynte å blande eiter i drikken til Buris familie.??

Ymir ble sur og tenkte å drepe alle ungene sine, slik at han fikk sove.

Þrúðgelmir, som hadde seks hoder, (*kanskje*) fikk vite om det og fikk alle barna til å hjelpe med å sette en dvale trolldom på han.

Da festet de i mange dager, og gjorde mange hedonistiske ting.

For de første jotner var som jotnene i dag, bare flere. Du kan tenke deg elementære aspekter av realiteten, bare med mange flere aspekter. Noen av de overlevde er Natt, Dag, Sol, Måne, Jord, Underjord, og så videre.
Det var så mange at alle kranglet med hverandre, og det kom bare flere for Ymir svettet flere frem.

<https://www.youtube.com/watch?v=BSPgmTYqyrk>

Så tok jotneungene tak i kua og kappet henne opp for å spise henne opp.
Kua likte ikke de ungene og passet på at steikene ble dårlig steikt, og at de var både harde, svidde og seige å spise.

Da rant det ingen mer melk, og Buri og familien ble fort sultne og kalde.
Det rumlet fælt i magene deres, og de ble fristet til å bli med eiterfolka.
Þrúðgelmir sendte tusser for å lokke Buri til seg, og med trollmagi tok de han.
De lovet han deilig mat og drikke.
Men så drap han òg, og de drakk opp blodet hans, og prydet seg med alle hans kroppsdelar.
Da kjente de seg sterke og skinnende som gull.
Så fikk Buri sin familie høre om det.
Borr og Bestla alene løpte så langt vekk som de kunne.
Holdt hender og klemmet.
Ville bygge et godt hjem for seg langt unna, og ville begynne på nytt.
Nott viste Odin en drøm om hvordan dette ville gå om det fortsatte.
Men reiste Óðin seg, og brødrene hans med.
Odin skjønte at nå var den beste tid å møte Frykten i seg selv og angripe nådeløst siden de mange ufysiske skapningene var i fullstendig kaos om seg selv.
Og de gjorde seg umiddelbart om til ørner og hauker og fløy bort til Ymirs kropp, jotnefesten.
Fløy mørkt i en mørk sky.
Men Bergelmir så de.
"Her kommer Bors sønn, Buris arving!" sa Bergelmir.

Men Óðin hadde allerede kasta spydet sitt.
Og ingen av jotnene hørte Bergelmir, for alle gaulte og krangla så høyt.
Spydet fløy fort og det gikk rett i hjertet på Ymir.
Lava og vann sprutet opp.
Brystet sprakk på det gigantiske uhyret!
Vilje slo så sverdet i armene og bena.
Og Ve slo øksen i halsen på Ymir.
Blod spruta ut, flodbølger av blod.
Gigantisk blodhav.
Druknet alle jotnene og Borr sammen med Bestla.
Utenom Bergelmir som klarte å berge hans familie i en lúðr.
Mimir var forbanna smart, men er litt usikker på hvordan han overlevde.

Brødrene løftet så Ymir opp or havet.
Snudde han om.
Æsene kunne ikke vinne over Vanene, fordi Vanene representerer en stabil kraft – det er umulig å utslette livets sykluser.
Vanene måtte akseptere Æsenes styre, fordi Æsene representerer struktur – verden må ha lover og en retning.
Jotnene fortsetter å eksistere som en konstant utfordring – de er de kreftene som aldri kan temmes helt.

Ymir kan sees som *det urstoff* (prima materia) alkymisten starter med – kaotisk, blandet, fruktbart men uformet. Gudenes inngripen (Odin og brødrene) tilsvarer alkymistens håndverk: de kutter opp, koker (smelter is, koker blod til hav), destillerer (løfter gnister til stjerner

mythopedia.com

) og setter de rene elementene på plass (skallen blir himmelhvelv, bein blir fjell osv.). Resultatet er *opus – Den Store Magisterie*: en harmonisk kosmos.

Loki var forlatt til å dø, for foreldra hans ville ikke ha ansvar for barnet.

Loke er sønn av jotnene Fårbaute og Lauvøy.

Det var en geit som Loki drakk av?

Og Loki som Óðin såg var meget rik på magi, selv som en liten baby.

Med Lokis første ord omgjorde han hjertet til Ymir til et stort gyldent frø, som senere ville vokse til å bli Yggdrasil.

Og Yggdrasil ville spre ut grønt og liv og gjøre kalde bare Ymir om til Jord som da gir endeløst med mat og skjønnhet.

Yggdrasil er den stabile passive styrken, mens Sleipnir er samme men den bevegende aktive styrken. To sider av samme mynt.

Nótt far er Nqrfi, en dødsdemon. Betyr råtnene og halvdød.

<https://www.patheos.com/blogs/heathenatheart/2019/02/nott-the-dream-goddess/#:~:text=,and%20darkness%20by%20the%20gods>

<https://www.patheos.com/blogs/heathenatheart/2019/02/nights-family-tree/>

Mørke kroppen spredde seg naken og svart. Svart kaos hav. Ulikt Ginugagap som er svart forbi svart. Hennes kropp er luften mellom himmel og jord.

Brødrene satt kroppsdelene til Ymir i magen til Nott og med magi kalte de sammen frødgiveren Annarr/Ónar.

Nótt fødte Jorð/Fjörgyn (<http://www.geocities.ws/reginheim/frija.html>) av kjøttet til Ymir elns. (Nótt er samme som Nuit)

Annarr betyr "forfedre kriger" eller "annen", som da er Ymirs kropp eller Odin da.

Nótt fikk også Auðr med Naglfari (som jeg tipper er Odin også... eller neglen til Ymir).

Og Loki spyttet ut en svart skapning, en jotne som het Nqrfi.

(som kan også være Narfi Lokes sønn som blir til en ulv og dreper broren sin, dog det passer ikke inn i tidslinjen på en måte). ("Narfi 1", [Rudolf Simek](#), tr. Angela Hall, *Dictionary of Northern Mythology*, Cambridge: Cambridge University, 1993, repr. 2000, [ISBN 9780859915137](#), p. 228.)

Sola og Månens far er Mundilfari. Må være Surtr?

Sola er noen ganger kalt for Álfröðull. "Horse cure" Merseburg Incantation.

[https://en.wikipedia.org/wiki/S%C3%B3l_\(Germanic_mythology\)](https://en.wikipedia.org/wiki/S%C3%B3l_(Germanic_mythology))

Så prydde brødrene Nott med stjernegnister.

Og Njorðr (sammen med søstera Nerþuz?) i blodet.

Nerþuz er elvegudinnen. Føder og melker vann til Njorðr.

Njorðr and Skaði knyttes til Hadingus and his wife Regnilda. "All in all, one is left with an idea of Njorðr being connected to the seaside, but never actually encountered in the sea." - s178 MA ritgerð

Månen skinner lys av sølv på mørket og viser veien når det er vanskelig å se noe, og skremmer vekk mørke alver og jotner, men månen kan ikke gjøre troll om til stein, bare Sola kan det.

Jord er det vi kaller Moder Jord. Frøya er derimot Jordet, som i åkre som tar imot. Frøy er frøene vi kaster på åkeren. Frigg er hverken av disse, men mer den høye, guddommelige versjonen av disse to ilag – altså da mer som Mor i seg selv.

Av Jǫrð og Óðin fødte Jord Þór og Meili (<https://mythus.fandom.com/wiki/Meili>)?

Tor er sønn fordi lyn og torden dukker opp av skyene mellom jord og sky. Og Odin er Dyeus Phater.

Tor er gift med Sif. Sif kan muligens representere regn?

Óðin tok gnister fra Muspellheim og den største til å belyse og varme Jǫrð.

Da ble Nott og Delligr gift, og Delligr fikk Dagr som sønn blå og vakker.

Delligr er anti-hav.

Roet Sola ned og fikk henne til å gi helse og deilig varme i stedet for å krasje og sette fyr på verden!

Og beskytte mot jotner og troll, for Sola forsteiner de.

Både Månen og Sola skein på verden.

Sola gikk ikke ned?

https://en.wikipedia.org/wiki/Trundholm_sun_chariot

Senere fikk Loke og Hela ulvene som jaktet på månen og Sola. Da tok to guder ansvar elns og redda de ved å ri de rundt.

Og så voks det løk og andre energirike planter på Jǫrð.

Bygde en brønn til Mimir? Hvor hører denne til?

Mime mimret.

Boltorns sønn, Bestlas bror. (?)

Odin ofret øyet i Mimes brønn.

Drakk mjød av Óðrøre.

Så fikk Odin Munin og Hugin.

De hvikset i øret hans.

"Jeg ga opp øyet for visdom, men endte med å se evigheten."

(Er visdom ei gudinne som i kristendommen? Nja, kanskje, men oftest så er ikke konsepter/adjektiv osv guder men heller at de har mye med det å gjøre)

"Wisdom incarnates an abstract pattern" – Pageau, dette passer veldig bra med Odin som skaper.

Odin helte Mimes mjød på Jord og Jord ble gravid med Visdom, og henne gav de navnet Frigg.

Og da Odin hang på treet, ble samtidig en med Frigg.

De ilag fikk så mønsterets mønster; runene.

Senere ble Loki gift med den trofaste Sigynn, og han har tre sønner med henne.

Æsene spilte brettspill.

Men så klarte 3 trollkjerringer å snike seg inn og herje.

Da kom dvergene til av makk i Jǫrð og de bosatt seg i steiner og fjell.

Dvergene lagde mange flotte og magiske verktøy, og hjalp gudene ved å gi de dvergemagi som gjorde at flere av de kunne transformere seg til forskjellige dyr.

Om man dreper en hjort, så kan den godt ha vært en dverg.

Loki fikk så en jotne i hesteform til å bygge mur rundt Åsgard.
Da fødte Loki Sleipnir med Svathilfari.

Loke fant et halvbrent kvinnehjerte og han åt det.
Loke fikk barn med den onde døde kvinnen.
Og fra det barnet kom alle trollkvinner.

Samtidig begynte Yggdrasil å spire.

Så fant brødrene to pinner i ene elva, en av alm og andre av ask.
De vandret så videre.

Heimdal (muligens) viste de hvordan lage verktøy og starte bål.

Yggdrasil voks så ned til Udrs brønn.

Odin gjorde seg om til tre versjoner av seg selv. Vaneren, vandreren og den vise. Høg, Jevnhøg og Tredje.

Gullveig ble drept.

Så ble det krig mellom Vanirne og Æsene.

"It's almost impossible to get agriculture to spread without genocide" (<https://youtu.be/AupNp8lGhro?si=7pCbZuh2RLTI06HI&t=604>)

De hadde fred ved at vaneheim og Åsgard ville sende sine beste folk i bytte.

Vanene sendte Njord og Frøy og sikkert Frøyja, mens Æsene sendte Høinir og Mimir i bytte med Kvasir.

Frøyja lærte æsene om seidr.

Men Høinir ville ikke engasjere seg i spørsmål uten Mimir så Vanene følte seg lurte så de halshogg Mimir og sendte hode tilbake til Åsgard.

Odin fylte hodet med medisinske planter og sa en trylleformel som gav hodet liv igjen.

(https://en.wikipedia.org/wiki/Merseburg_charms)

Kvasir ble drept av Fjalar og Galar, og ut av blodet hans lagde de Skaldemjøden.

Odin drikker denne senere.

Så bygget jernskogen opp hærer av ulver i øst, og Muspells sønner gjorde seg klar.

Det hadde seg slik en dag at Odin vandret i Hel.

Der møtte han på ei halvdød kvinne.

Ei spåkvinne.

HER BEGYNNER SPÅKVINNENS FORTELLING:

Loke fikk Fenrir, Hel og Jormundgandr sammen med Angerboda.

Hel ble ført nord til Niflheim og stedet ble dermed dødsriket og Hel ble gitt ansvaret for å passe på de døde der.

Fenrir ble batt til gjerdet der oppe med snoren Gleipne, men de fikk den bare på fordi Tyr tørte å ta hånden i munnen på Fenrir. Gigachad som tok ansvar når alle andre var redd for det åpenbare. Fenrisulven greide å sprengte et tykt tau og en sterk jernlenke, men den greide ikke å bryte en tynn silkesnor.

Loki havner så i trøbbel og så kidnapper han Idunna.
Idunna gir gyldne epler, altså epler av honning.
Gudene vokser gamle fort.
Loki angrer sterkt og kidnapper Idunna tilbake.

Havamal 108

Odin henger seg selv.
Odin gifter seg med Frigg – fundamentale moderlig sjelskjærighet?

Odin fer til Hels rike og han snakker med ei død volu.
Hun forteller han om hans fremtid, og hans store frykt, som bare han hadde tidligere hatt en viss aning om så hun til han.
Hun vet til og med hvor øye hans ligger.

Loke får Hodur til å skyte Baldr som ellers hadde vært udødelig.

Tor går ut og fisker etter Jormungandr.

Åsgard blir rød.
Sola skinner svart.
Ulvene angriper.
Alle døde kommer.

Frey slost mot Surtr

Odin tok opp spydet og siktet mot Fenrir, men Fenrir var så kjapp at han bet og tok Gungnir før Odin fikk kastet den.

Fenrir spiser Odin.
Så kom den flotte sønnen til Odin, Vidar, for å hevne hans far mot ulven.
Han stakk sverdet helt ned til hjertet på ulven. (nye Ymir!)
Tor drap Jormundgandr, gikk 9 steg og dødde av gift.

Jord sank ned under Niflheims elver.
Stjernene falt.
Store asken brant.

Så steg Jord opp igjen av havet, grønn en andre gang.
Som nyfødt, men ikke ny.
Balder kom tilbake.
Og de fant de gyldne spillebrikkene sine strødd i gresset.
Kan ikke fullstendig etablere fred i hjertet før det er fred overalt.

Senere kom Sigurd og Gudrun, og de løste noe som bare mennesker kunne ha gjort, noe som hjalp gudene og gudene hjalp dermed de tilbake.

HER ENDER FORTELLINGEN TIL SPÅKVINNA

Kvinnen sovnet og ble med en gang til støv.
Odin reiste seg, hoppet på hesten og ridde tilbake til Åsgard.

Men hvordan, hvis alle elver kommer fra nord, og elver er trygge å drikke av har det seg. Nei elver kommer fra høyere dammer, som kommer fra himmelen, fra de gode guder. Altså himmelen er jo blå så når det regner så gir de litt av sitt hav.

Når du kommer til forklaring mellom kvinner og menn så bruk forklaringene til tribe folka i "What is a woman?" En mann kan ikke bli kvinne og en kvinne kan ikke bli en mann. Menns rolle er først og fremst å jobbe for sin kvinne, og for det andre å ha unger. Hvis du har unger og du ikke har noe å mate de, er du da ikke ennå en mann. En kvinne føder, mens en mann kan ikke, men menn gjør at kvinner kan føde, og kvinner gjør at menn kan gjøre at kvinner kan føde.

Vis og lær vekk HVA og HVORDAN man elsker. Modighet, ikke-nøling, mental og fysisk styrke, vilje, vitalitet, helse, barn, sol, måne, friskhet, ferskt vann, energirik mat, god sex og generell eros.

<https://www.theanglosaxons.com/the-wanderer/>